

har det danske Folk baade Nord og Syd for Kongeaaen en uomtvistelig Ret til at blive bekendt med, hvad der i det hele er foretaget fra de forskellige danske Regeringers Side i det sønderjydske Spørgsmaal, og jeg skal her gentage en Udtalelse, jeg fremkom med i det sønderjydske Udvalg i Gaar, nemlig at det er Regeringens Hensigt, saa snart som det er muligt, saa snart som Sagen er afsluttet, og Tiden tillader det, at give en aktmæssig Fremstilling af, hvad der siden Verdenskrigens Begyndelse er foretaget i det sønderjydske Spørgsmaal fra de danske Regeringers Side.

Det Spørgsmaal, som blev rettet til mig, drejer sig særlig om Regeringens Forhold til den mellemslesvigske Deputation, om den Støtte, vi har ydet den, særlig med Hensyn til Internationaliserings-spørgsmaalet. Herom vil jeg sige, at det er rigtigt, at der er udsendt en Delegation fra Danske i Mellemslesvig, og at denne Delegation er rejst til Paris. Den er ikke udsendt af os, og vi kan selvfølgelig ikke gøre os solidariske med alle dens Ønsker og Forslag, men ikke des mindre har det for os været en Selvfølge, at vi maatte yde den al den moralske Støtte, som det stod i vor Magt at give den. Vor Betragtning i saa Henseende vil jo være kendt fra Forhandlinger her i denne Sal og i det andet høje Ting og fra, hvad der er foregaaet under Valgkampagnen. Vi tillægger Danskheden i Mellemslesvig en ganske overordentlig Betydning, betragter dens Bevarelse og det, at den sættes i Stand til at leve sit frie, uafhængige folkelige Liv, som værende af afgørende Betydning ikke blot for denne Befolkning selv, men for hele det danske Folk. Det har maaske i de sidste Maaneder kunnet synes, som om man i store Dele af vort Folk har vendt sin væsentlige Interesse imod de sydligst boende Danske, og jeg har hørt det udtale som en Bebrejdelse, at man i nogen Grad skulde have glemt at paaskønne den lige saa store og værdifulde Indsats, som de danske Sønderjyder Nord for den Clausenske Linie har gjort i vor nationale Sag. Det er jo aldeles ikke Tilfældet. Regeringen gør ingen Forskel paa dem Nord og Syd for denne Linie, de er os lige kære, og vi lægger lige stor Vægt paa den Gerning, de har udført, og er dem lige taknemmelige derfor. Men de Danske Nord for den Clausenske Linie er ikke udsatte for de Farer, som de Danske, der bor Syd for denne Linie, er udsatte for, og derfor er det ganske naturligt, at medens

vi betragter 1ste Zones Skæbne som i Virkeligheden afgjort, kommer Tankerne og Bekymringen væsentlig til at dreje sig om dem, der bor Syd for denne Zonegrænse.

Den mellemslesvigske Deputation udtaler som sit principale Ønske, at Flensborg og i hvert Tilfælde den største Del af 2den Zone maa blive indlemmet i Danmark. Regeringen har ikke ment at kunne stille noget Krav herom paa Grundlag af den stedfundne Folkeafstemning. Subsidiært har den mellemslesvigske Deputation ønsket en Form for Internationalisering af 2den Zone, som kunde afgive tilstrækkelige Garantier for den danske Befolkningens kulturelle og nationale Livs Frihed. Det ærede Medlem, der talte for det radikale Parti (Røde), spurgte mig, hvad vi forstod ved Internationalisering — der kan jo forstaas saa mange Ting derved. Jeg kan dertil svare: Regeringen forstaar ved Internationalisering det, som sædvanlig forstaas derved, nemlig en Styrelsesform under Folkenes Forbund eller under de allierede Magters Protektorat, men med indre Selvstyre, forbundet med Betyggelse af de nationale Rettigheder for begge Nationer. Med Hensyn til Stillingen overfor Spørgsmaalet om Internationaliseringen skal jeg meddele Hovedpunkterne af de Instruktioner, som i den Henseende er udgaaet dels fra Ministeriet Zahle, dels fra den nuværende Regering. I et Telegram fra Udenrigsministeriet til Gesandtskaberne i Berlin, London, Paris, Washington, Rom, Stockholm og Kristiania, dateret den 20. Marts 1920, hedder det om dette Spørgsmaal: „Flensborg-Gruppen synes at have opgivet Haabet om Tilside-sættelse af Afstemningen i 2den Zone. Saaledes har Gruppens herværende Tilhængere paa de Torsdag i København afholdte Agitationsmøder vedtaget en forholdtvis tam Resolution, hvorhos Afholdelsen af yderligere Agitationsmøder er blevet aflyst. Gruppen synes nu at ville virke for, at der med Hensyn til 2den Zones fremtidige Skæbne træffes Dispositioner svarende til de for Saar-Bækkenet trufne. Gennemførelsen af denne Plan vilde dog forudsætte Ændringer i Fredstraktaten, og Planen synes derfor meget fantastisk. For det Tilfælde, at en saadan Plan omtales overfor Dem, vil De kunne udtale, at Danmark maa være interesseret i hurtigst muligt at opnaa definitiv Afgørelse i den Aand, som Resultatet af Afstemningen i 1ste og 2den Zone klart angiver, idet det ikke vil være